

още по-хубаво! Това да бъде нейно-то наказание. Причинява ми отвръщениe! Ты знаешь Марфю, това е всъкога твой; нѣма средство да бъдеш печувствителенъ къмъ-то една жена, която тя обича. Трѣба или да ѹж обичашъ или да ѹж мразишъ. Нѣ какъ може ся обыкне тя? Колкото повече тя мѫчи любовътъ на тѣзи жено, толко повече ги мразишъ. Тѣзи мя владѣй, обсажда. Какъ можихъ да ся уdestoї за любовъта на една Люкреция Борджия? Не ли е срамъ и бозчестие за мене? Откакто ми казахте име-то на тѣзи жено, незнаете до колко ми е грозна мысъль-та за нея. Напрѣдъ азъ виждахъ Люкреция Борджия отдалеко, прѣставлявахъ си ѹж като едно страшно чудовище надъ Италия, сѣнката на всички-тъ свѣты. Сега тѣзи сѣнка е моя сѣнка; обыча ми, сѣнца на възглавница-та ми, ~~и съка да лежи на едно съ мене!~~ Въ име-то на майка ми, за чудѣніе е! Ахъ! Марфю тя уби Господинъ Гравина, тя уби братъ-тъ ти! Нѣ знай, че за братъ-тъ ти, ще глядамъ да ѹ отмѣстї! — Погледни палатъ-тъ ѹ, този палатъ гдѣто обитава луксъ-тъ, прѣдателство-то, убийство-то, бозчестие-то, злочинство-то, гдѣто обитава Люкреция Борджия! Като немогъ да явѣкъ бозчестие-то на тѣзи женѣ прѣдъ неї сѫщожъ ще го явѣкъ прѣдъ лицето на палатъ-тъ ѹ.

(Той ся качва на единъ камениъ столъ подъ Балконътъ, и съ сабята си, издѣлбава първѣ-тѣ букви отъ имято Борджия, тѣй шото сставя само тѣзи думи: ОРДЖИЯ.)

МАРФЮ

Дженаро, тѣзи дума въ име-то на госпожа Люкреция чини колко-то главата ти.